

49. Като Го видѣха да ходи по морето, тѣ помислиха, че това е привидѣние, и извикаха;

50. защото всички Го видѣха и се смутиха. И веднага заговори съ тѣхъ и имъ рече: дерзайте! Азъ съмъ, не бойте се!

51. И влѣзе при тѣхъ въ кораба; и вѣтрѣтъ утихна. И тѣ извънредно се слисаха и чудѣха въ себе си.

52. Защото не бѣха се вразумили отъ чудото съ хлѣбоветѣ, понеже сърдцето имъ се бѣше вкаменило.

53. И като прѣплуваха, пристигнаха въ земята Геннисаретска и пристанаха на брѣгътъ.

54. Когато излѣзоха отъ кораба, жителитѣ веднага, като Го познаха,

55. бързо обиколиха цѣлата оная околностъ и захванаха на носилки да донасятъ болнитѣ тамъ, гдѣто чуваха, че се намира Той.

56. И кждѣто и да идѣше Той, въ паланки ли, въ градове ли, или въ села, поставяха болнитѣ по тържищата и Го молѣха да се допратъ поне до полата на дрехата Му; и колкото души се допираха до Него, исцѣрваха се.

ГЛАВА 7.

Сѣбраха се прѣдъ Него фарисеитѣ и нѣкои отъ книжницѣтъ, дошли отъ Иерусалимъ,

2. и като видѣха, че нѣкои отъ ученицитѣ Му ядѣха хлѣбъ съ нечисти, сирѣчь, неомити ржцѣ, укориха ги.

(52) Марк. 8, 18. (53) Мат. 14, 34. (55) Мат. 4, 24. —
Гл. 7. (1) Мат. 15, 1.